

Mai mult decât o zi bună de antrenament

Carolina Maldonado Leyes

(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Această întâmplare a avut loc în Bolivia.

Ismael a zâmbit când a ieșit afară, la soare. El și Papá (tata) se duceau în parc. În timp ce mergeau, Ismael îl ținea de mână pe Papá și ducea mingea de fotbal. Lui Ismael îi plăcea să petreacă timp cu Papá – mai ales când jucau fotbal!

Când au ajuns în parc, Ismael s-a uitat în jur. O doamnă smulgea buruienile de lângă terenul de fotbal. O familie se plimba pe trotuar. Dar nimeni nu se juca pe terenul de fotbal. Ismael și Papá aveau mult loc de antrenament!

„Ești gata să joci?”, a întrebat Papá.

„Da!” Ismael a fugit cât de repede a putut pe teren. A făcut driblinguri în zig-zag, a executat penalty-uri și cornere.

Papá a șutat puternic. Mingea a zburat chiar pe deasupra capului lui Ismael!

„Mă duc s-o iau”, a spus Ismael. El a fugit la colțul terenului și a luat mingea. A văzut-o pe doamnă săpând încă în pământ. Părea obosită.

„Acum, eu voi fi portar”, a spus Papá. „Vezi dacă poți să dai gol!”

Ismael a fugit înapoi și a șutat mingea spre poartă. Papá și-a întins mâna pentru a o opri, dar a ratat-o cu puțin.

„Gooooool!” Ismael s-a bucurat când mingea a ajuns în plasă.

O oră întregă a trecut foarte repede. „Este timpul să mergem acasă”, a spus Papá.

Ismael s-a uitat înapoi către femeia care smulgea buruienile. *Munca în soare nu este la fel de distractivă ca jocul de fotbal*, și-a spus el. A dorit s-o înveselească. Apoi, i-a venit o idee!

„Papá, nu crezi că acea doamnă face o treabă bună?”, a întrebat el.

„Poftim?” Tata s-a uitat la femeie. „O, da.”

„Cred că ar trebui să mergem să-i spunem!”, a spus Ismael.

„Ei bine, trebuie să ne grăbim spre casă. Mama ne așteaptă”, a spus Papá.

Ismael a privit-o pe femeie ștergându-și fruntea. Sentimentul de a vorbi cu ea a devenit mai puternic. „Simt că ar trebui să-i spunem”, a spus el. L-a luat de mână pe Papá și s-au dus la ea.

„Bună dimineața, doamnă”, a spus Ismael făcând semn cu mâna.

Femeia nu s-a uitat în sus. „Ce dorești?”

Ismael și-a dat seama că nu era foarte fericită. Dar acest lucru nu l-a oprit. „Am vrut să vă spun că faceți o treabă bună!”

De data aceasta, femeia s-a uitat la el.

Ismael a zâmbit. „Vă mulțumesc că aveți grijă de parc!”

Doamna i-a zâmbit. „Mulțumesc”, a spus ea. Apoi, zâmbetul ei a devenit și mai larg. „Mulțumesc foarte mult.”

Ismael se simțea fericit în timp ce mergea spre casă cu Papá.

„Cred că ceea ce ai spus a fost important pentru ea”, a spus Papá. „Mă bucur că ai dat ascultare sentimentului pe care l-ai avut.”

„Și eu.” Ismael s-a gândit un moment. Apoi, a întrebat: „Crezi că a fost Duhul Sfânt?”

Papá a dat din cap în sens afirmativ. „Uneori, Duhul Sfânt ne transmite un gând de a ajuta pe cineva. Și exact acest lucru l-ai făcut.”

Ismael a zâmbit. Faptul de a vorbi cu acea doamnă a fost doar un lucru mic, dar el i-a făcut ziua mai bună. Faptul de a da ascultare Duhului Sfânt i-a făcut și lui ziua mai bună! ●

